

5- Beşinci Basamak: Ruhanîlerin ahyarı, semada bulunduklarından

Beşinci Basamak: Ruhanîlerin ahyarı, semada bulunduklarından eşrarı da letafetlerine güvenerek onlara takliden iltihak etmek istediklerinde, ehl-i sema, onları şeraretleri için kabul etmeyerek def’ediyorlar. Maahâzâ bu gibi manevî mübarezeleri âlem-i şhadete, bilhassa vazifesi şhadet ve müşahede olan insana ilan ve teşhirine recm-i nücum alâmet ve nişan kılınmıştır.

“Ruhanîlerin ahyarı, semada bulunduklarından...”

Melekler ve diğer hayırlı ruhanî varlıklar semavî âlemlerde bulunurlar. Semavat, onların vazife ve faaliyet sahasıdır.

“Eşrarı da letafetlerine güvenerek onlara takliden iltihak etmek istediklerinde...”

Şerli ruhanîler, yani şeytanlar ve habis cinler de **latif ve nuranî yapıda olmalarına güvenerek**, semavî varlıklar gibi yüksek âlemlere çıkmak, onların arasına karışmak ve semavî haberlere ulaşmak isterler.

Buradaki **“takliden iltihak”**, “onlar gibi davranıp onların bulunduğu sahaya girmeye çalışma” manasındadır.

“Ehl-i sema, onları şeraretleri için kabul etmeyerek def’ediyorlar.”

Fakat semavatın hayırlı sakinleri, onların **kötü niyet ve şerlerinden dolayı** bu müdahaleye müsaade etmezler. Onların semavî âleme sokulmalarına ve haber elde etmelerine mâni

olunur.

Yani mesele yalnızca “**yukarı çıkmak**” değildir; hayır ile şer arasında manevî bir mücadele vardır.

“Maahâzâ bu gibi manevî mübarezeleri âlem-i şhadete...”

Bu mücadele esas itibarıyla **gaybî ve manevî bir âlemde** cereyan eder. İnsan normal şartlarda bunu gözleriyle göremez.

Fakat Cenâb-ı Hak, bu görünmeyen mücadelenin varlığını **görünen âlemde birtakım işaretlerle ilan eder.**

“Bilhassa vazifesi şhadet ve müşahede olan insana ilan ve teşhirine...”

İnsanın önemli vazifelerinden biri, kâinattaki İlâhî tasarrufları **görmek, düşünmek, şahitlik etmek ve manasını anlamaktır.**

Bu sebeple gayb âleminde meydana gelen böyle büyük hadiselerin bazı alametleri insanın görebileceği şekilde âlem-i şhadette gösterilir.

“Recm-i nücum alâmet ve nişan kılınmıştır.”

İşte Kur’ân’ın bildirdiği **şeytanların yıldızlarla/şihablarla recmedilmesi**, bu manevî mücadelenin görünen âlemdeki **alameti ve nişanı** olarak gösterilmektedir.

Yani görünen **şihab hadisesi**, yalnız başına astronomik bir görüntü olarak ele alınmıyor; aynı zamanda gayb âlemindeki **sema ehlinin şeytanları tard ve defetmesinin bir işareti** olarak okunuyor.

Üstadın kurduğu silsile şu: **Semada hayırlı ruhanîler vardır → şerli ruhanîler onların sahasına girmek ister → şerlerinden dolayı kabul edilmez ve defedilirler → bu gaybî mücadele insana tamamen gizli bırakılmaz → yıldızların/şihabların recmi bu mücadelenin görünen âlemdeki işareti kılınır.**

Nefis Şahit Olunca Ne Öğrenir?

Nefis, **kâinatın sahipsiz ve başıboş olmadığını** anlar. Semaya tecavüz eden şerli

varlıkların dahi kovulduğunu görünce, “Ben istediğimi yaparım, bana karışan yok.” vehmi kırılır. **Her yerde bir nizam, hudut ve İlâhî hâkimiyet bulunduğunu** idrak eder.

“Şer Cezasız Kalmıyor” Dersini Alır

Recm-i nûcum, nefse şunu ihtar eder: **Şer ne kadar gizli, latif ve görünmez olursa olsun Allah’ın mülkünde serbest değildir.** Şeytanların şerareti karşılıksız bırakılmıyorsa, insanın günahı ve isyanı da sahipsiz değildir.

Gururu Kırılır

Şerli ruhanîler **letafetlerine güvenerek** semaya yükselmek istiyorlar; fakat kovuluyorlar. Nefis de kabiliyetine, ilmine, makamına veya gücüne güvenmemelidir. Çünkü **Allah’ın koyduğu hududu hiçbir meziyet aşamaz.**

Gaybın Hakikatini Hisseder

İnsan yalnız gördüğü maddî âlemden ibaret bir kâinatta yaşamadığını anlar. Gözünün görmediği **melekût, ruhanîler, şeytanlar ve manevî mücadeleler** vardır. Görülen şihablar da görünmeyen bu hakikatlere birer işaret olur.

Ey nefsim! Gökteki şeytan bile başıboş bırakılmıyor. Haddini aşınca kovuluyor, şerri karşılıksız kalmıyor. Sen nasıl olur da Allah’ın mülkünde dilediğin gibi yaşayacağını zannedersin?

Ey nefsim! Şeytan letafetine güveniyor, semaya yükselmek istiyor; fakat ilâhî hududu aşamıyor. Sen de aklına, gücüne, malına, makamına güvenme. Allah’ın çizdiği sınırı hiçbir kuvvet aşamaz.

Ey nefsim! Başını kaldır ve ibret al. Bu kâinat sahipsiz değil, bu sema nizamsız değil, bu mülk hesapsız değil. Gökte şer tard ediliyorsa, yerde işlediğin günahların da unutulacağını sanma.

Ey nefsim! Sana gösterilen bu nişanlardan ders al. Gizli yaptığını gizli kalmış zannetme. İnsanlardan saklanabilirsin; fakat **Malikü’l-Mülk’ün nazarından çıkamazsın.**

Ey nefsim! Daha vakit varken haddini bil, Rabbine dön ve teslim ol. Çünkü **gökte şeytana müsaade etmeyen bir saltanat, yerde senin isyanını da sahipsiz bırakmaz.**